

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Basa és Benke Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Benke Gábor ügyvéd (...) utóbb a dr. Kusnyér Krisztina ügyvéd (...) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Országos Rádió- és Televízió Testület (alperes címe, hivatkozási szám: ...) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. évi február hó 20. napján kelt 24.K.32.139/2006/8. számú ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (azaz tízezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. december 6. napján 8 óra 8 perces kezdettel sugározta a ... című műsorában az Oroszlán Szonja és Gubás Gabi színművészekkel folytatott beszélgetést. A műsor témáját az adta, hogy a közönség őket az ország legjobb

négy nője („Némber van”) közé sorolta, így felkérést kaptak a R. együttes közlegő koncertjén való fellépésre. A mősorvezető meghívott beszélgetőpartnereit arról kérdezte, hogy mit szóltak a felkéréshez, azt miért vállalták el, és a koncerten tudomásuk szerint milyen szerepük lesz. E közben - a motiváció ismertetése kapcsán - megemlíítésre került a koreográfus és rendező személye is. A beszélgetés közben (08:12:05-08:12:30 közötti időben) a képernyőn megjelent az együttes videó klippje, ez alatt a beszélgetés továbbfolytatódott, majd a képernyő alsó harmadában megjelent a „A R. január 21-én ad szuperkoncertet az Arénában!” felirat. A beszélgetés második felében a színésznők színházi munkájukról meséltek.

Az alperes Mősorfigyelő Osztálya a 2005. december 14. napján kelt vizsgálati jelentésben tájékoztatta az alperesi testület jogi osztályát a vitatott mőszorszámról, illetőleg annak tartalmáról. Az alperes ezt követően 2006. január 17. napján arról tájékoztatta a felperest, hogy a 2005. december 1. napján és 2005. december 6. napján közreadott mőszorszolgáltatásával kapcsolatosan jogsértést valószínűsít, és ezért közigazgatási eljárást folytat le vele szemben.

Az alperes a ... számú határozatában megállapította, hogy a felperes a 2005. december 6. napján sugárzott, mőszorszámon belüli burkolt reklámmal megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 10.§-ának (5) bekezdésében foglaltakat és ezért a Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés d) pontja alapján a felperessel szemben 4.703.676 Ft kötbér szankciót alkalmazott. Az alperes álláspontja szerint a felperes a jogsértést azzal követte el, hogy az elhangzó és tervezett koncert helyszínére és időpontjára vonatkozó 30 másodpercen keresztül látható tájékoztatás burkolt reklámnak minősült, amely a színésznőkkel folytatott beszélgetés témájához képest olyan többletinformációt tartalmazott, amely a beszélgetéssel nem volt szoros összhangban és kizárólag a koncertre történő figyelemfelhívást szolgálta. A szankcióval kapcsolatosan kiemelte, hogy a 2005. év folyamán hét alkalommal regisztrált a felperes részéről hasonló jogsértést, amelyet minden esetben határozattal állapított meg és szankcionált. A kötbér mértéke tekintetében utalt a felek közötti Mőszorszolgáltatási Szerződésben foglaltakra, az abban vállalt kötelezettségekre, a 2005. július 9-ei kötbéralap összegére és a mőszorszolgáltatási szerződés szerinti határértékekre. Az alperes határozatában nem fogadta el a felperes eljárásjogi kifogásait.

A felperes keresetében az alperesi határozat megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy a jogszabálysértést nem követte el, másodlagosan az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, végül pedig a kiszabott kötbér összegének mérséklését kérte; keresetében anyagi jogi és eljárásjogi kifogásokat is tett. Eljárásjogi kifogásai körében arra hivatkozott, hogy az alperes az ügyintézési határidőt nem tartotta be, az ellenőrzésről (az eljárás megindulásáról) őt nem értesítette, nem bocsátotta rendelkezésére az ügy valamennyi iratát, továbbá a teljesítési határidőt határozatában jogszabályellenesen állapította meg. Anyagi jogi vonatkozásban változatlanul fenntartotta, hogy burkolt reklámozást nem folytatott, mivel a riport központi témája a R. együttes koncertje volt. A mősorrészt kulturális ajánlónak tekintette állítva, hogy a kifogásolt feliratnak nem volt (vásárlásra)

ösztönző hatása. A kötbért eltúlzottnak és a jogsértés súlyával arányban nem állónak találta. E körben rámutatott arra, hogy a 2005. évben terhére rótt hét jogsértés tekintetében jogerős bírósági döntés nem született. A kötbér alkalmazhatósága esetére azt 658.515 forintban kérte megállapítani.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte. Vitatta az eljárási szabályok megsértését, ezen belül állította, hogy folyamatos és rendszeres ellenőrzést végez a műsorszolgáltatók tevékenysége felett, így tájékoztatási kötelezettség nem terhelte, a teljesítési határidőt jogszerűen állapította meg. Utalt rá, hogy a burkolt reklám fogalmának pontos meghatározása érdekében hivatkozott eseti döntésére, annak kötőerőt nem tulajdonított. A perbeli jogkérdés tekintetében bírósági eseti döntésekre hivatkozott. A bírság kiszabása tekintetében arra utalt, hogy határozatában kellő részletességgel indokolta a mérlegelés körülményeit és a kiszabott kötbér összegét, amely nem tekinthető eltúlzottnak.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§-ának (1) bekezdése alapján. A felperes eljárásjogi kifogásait vizsgálva egyetértett a felperessel abban, hogy az alperes a műsorszolgáltatói tevékenység folyamatos rögzítése mellett rendszeres, időszakonként visszatérő ellenőrzést végez, így nem mentesül a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 29.§-ának (3) bekezdés a) pontjában foglalt kötelezettség alól. Elfogadta a felperes azon hivatkozását is, hogy az alperes az ügyintézési határidőt túllépve járt el, azonban e körben a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 31. számú állásfoglalására utalt. A Ket. 70.§-ának (1) bekezdése, illetőleg 29.§-ának (3) bekezdés a) pontja szerinti értesítési kötelezettség elmulasztása körében az elsőfokú bíróság értékelte azt, hogy 2006. január 16. napján az alperes tájékoztató levelet küldött a felperesnek, melyhez mellékelte a műsorfigyelő osztály által elkészített vizsgálati jelentést. Figyelemmel arra, hogy a közigazgatási hatósági eljárás alapját a felperesi műsorszolgáltatás képezte megállapította, hogy a vitatott műsorszámot tartalmazó kazettát vagy egyéb adathordozót nem kellett a felperes számára megküldeni, mivel azt a felperes maga is - a Rttv. 89.§-ának (1) bekezdése alapján - hatvan napig archiválni és őrizni köteles. Mindezekből azt a következtetést vonta le, hogy a felperes védekezés jogával a közigazgatási eljárás során maradéktalanul élhetett volna. Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes a határozatban hivatkozott 247/1997. (X.30.) számú határozatának nem tulajdonított jogi kötőerőt, így a felperes ezzel kapcsolatos kifogását nem fogadta el. A teljesítési határidővel kapcsolatban arra utalt, hogy a felperes jogorvoslathoz fűződő joga nem szenvedett csorbát a megállapított hét napos teljesítési határidővel, mert annak kezdő időpontja a bírósági felülvizsgálat miatt csak a jogerős bírósági döntés meghozatalának, illetőleg a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem elutasításának ideje. Mindezek alapján az eljárási kifogásokat nem találta a határozat hatályon kívül helyezésére okot adónak.

Az anyagi jogi kifogás körében az elsőfokú bíróság a Rttv. 2.§-ának 4. pontjára, illetőleg 10.§-ának (5) bekezdésére utalással, valamint a rendelkezésre álló videó kazetta megtekintése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a beszélgetés első felében a Rapülők együttes koncertjével kapcsolatosan alapvetően olyan információk láttak napvilágot, amelyek felkelthették a nézők érdeklődését, illetőleg hozzásegíthették a nézőket a kínált szolgáltatás igénybevételéhez. Álláspontja szerint amennyiben a riport megmaradt volna a kulturális esemény tartalmi ismertetésénél és meghagyja a nézők számára azt a lehetőséget, hogy aktív magatartásukkal ismerhessék meg a koncert dátumát, helyszínét és elérhetőségét felkutassák, akkor az nem minősülhetett volna burkolt reklámnak. A képernyőn harminc másodpercig megjelenő feliratról megállapította, hogy azzal megvalósult a tiltott reklámozás. A bíróság alkalmazásával kapcsolatosan az elsőfokú bíróság arra utalt, hogy az alperesi határozat a Rttv. 32.§-ának (1) bekezdése, illetőleg 136.§-ának (2) bekezdése alapján jogerős, így a korábbi döntések jogerejét kifogásoló felperesi érvelés téves. Megállapította továbbá, hogy a kötbér kiválasztása és összegszerűségének megállapítása tekintetében az alperes a mérlegelési jogkörét jogszerűen gyakorolta.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte, vitatva az érintett műsorszolgáltatás jogszerűtlenségét. Fenntartotta, hogy az elsőfokú bíróság által is megállapított eljárásjogi szabálysértések olyan jellegűek voltak, amelyeknek önmagukban is az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kellett volna eredményezniük. Az anyagi jogi kérdés tekintetében pedig változatlanul állította, hogy burkolt reklámozást nem valósított meg, figyelemmel a riport témájára, amelyhez képest a koncert helyszínének és időpontjának közzététele többletinformációnak nem minősült. Továbbra is kulturális ajánlónak tekintette a tárgybeli riportot, amely témájában szorosan kapcsolódott a Rapülők koncerthez. Vitatta, hogy bármilyen módon ösztönző hatása lehetne a helyszín és az időpont közlésének. A burkolt reklám törvényi fogalmára hivatkozással állította, hogy egy koncertről szóló riportban a koncert helyét és idejét közölni nyilvánvalóan nem kelti semleges információ látszatát, hiszen a néző tisztában van azzal, hogy a koncertről hall információkat.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezés elutasítását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte figyelemmel arra, hogy az ítélet megfelelt a vonatkozó jogszabályoknak.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Ennek körében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a peradatok alapján a tényállást helyesen rögzítette, az eljárásjogi és anyagi jogi kifogások tekintetében levont jogi következtetése pedig megfelelt a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek. A felperes fellebbezésében olyan tényre, körülményre nem hivatkozott, amely a fellebbezési kérelem teljesítését eredményezhette volna.

A felperes a fellebbezésében az eljárásjogi kereseti érvei kapcsán azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére nem döntött az alperesi határozat hatályon kívül helyezéséről, hogy két eljárási szabály megszegését is megállapította.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes - az elsőfokú ítéletben kifejtettek ellenére - azt részletesen nem indokolta, hogy jogi álláspontját e körben mire alapozza, és azt sem jelölte meg, hogy Ket. 29.§-ának (3) bekezdése szerinti értesítés elmaradása mennyiben korlátozta ügyféli jogainak gyakorlásában, továbbá mely releváns körülményről, eljárási cselekményről nem szerzett (időben nem szerzett) tudomást, jogorvoslati joga miként sérült. Ugyanígy nem indokolta azt sem, hogy az ügyintézési határidő (Ket. 33.§-a) túllépése mennyiben eredményezett számára érdemben hátrányos döntést, illetőleg a határidőben meghozott döntés milyen más végkövetkeztetés levonására lett volna alkalmas.

A Legfelsőbb Bíróság KK 31. számú állásfoglalásában egyértelműen kimondta, hogy a közigazgatási szerv eljárása során elkövetett egyes eljárási szabályszegések csak akkor vezethetnek a hatósági döntés hatályon kívül helyezéséhez, ha az eljárási szabályszegés az ügy érdemi elbírálásra kihatott, és az a bírósági eljárásban sem orvosolható. Erre az iránymutatásra figyelemmel a felperesnek a keresetében (fellebbezési kérelmében) nem elegendő az eljárási szabálysértésekre hivatkoznia, hanem azt is be kell mutatnia, hogy az eljárási hibák az érdemi döntésre milyen kihatással voltak, szabályszerű eljárás keretében a hatóság a jogvitát milyen más eredménnyel zárta volna le.

Figyelemmel arra, hogy a felperes fellebbezésében adós maradt annak bemutatásával, hogy a megállapított eljárásjogi szabályszegések miként hatottak ki az ügy érdemi elbírálására, a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget e körben a fellebbezési kérelem teljesítésére. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy számtalan eseti döntés született arról, hogy önmagában az ügyintézési határidő túllépése az ügy érdemére kihatással nincs, továbbá az Alkotmánybíróság e mulasztás jogkövetkezmények nélküliségét alkotmány sértőnek sem tekintette. Ha a felperesnek ezzel ellentétes az álláspontja, akkor állítását alátámasztani köteles a Pp. 164.§-ának (1) bekezdése szerint alakuló bizonyítási teherre figyelemmel.

A további kifogások körében a másodfokú bíróság elsődlegesen arra utal, hogy nem volt kétséges a per során, hogy az alperes korábbi, hasonló tárgyú határozata nem jogszabály, kötéserővel nem rendelkezik, így az abban foglaltak egyedüli érvként nem szolgálhatnak az alperesi döntés jogszerűségének alátámasztására. Azt azonban semmi nem zárja ki, hogy az alperes a jogi érvelés körében utaljon - akár ebben a formában is - arra, hogy korábban már hasonló jogi álláspontot alakított ki. Ez okból tehát az alperesi határozat jogsértőnek nem tekinthető.

A perbeli felperesi műsorszolgáltatás jogi megítélése körében elsődleges szempont, hogy a Rttv. tiltja a burkolt, vagy tudatosan nem érzékelhető reklám közlését. Burkolt reklámnak az a műsorszám, vagy műsorszámon belüli tájékoztatás minősül,

amely semleges információ látszatát keltve ösztönöz áru vásárlására, szolgáltatás igénybevételére, vagy bármely más üzleti magatartásra (2.§ 4.pont).

Az nyilvánvaló, hogy az együttes és a koncert szervezői számára az az elsődleges cél, hogy a fogyasztók (a R. együttes rajongói) mielőbb tudomást szerezzenek a koncert előkészületeiről, annak idejéről, helyéről, akár arról is, hogy a jegyek hol és mely időponttól vásárolhatók meg. Minden, a koncerttel kapcsolatos információ érdeklődést kiváltó, ösztönző hatású, mert felhívja a figyelmet az együttes fellépésére.

A műsor megtekintése alapján tényyszerűen megállapítható, hogy a színésznőkkel folytatott beszélgetés első felének központi témája a két ismert személynek a R. koncerten való várható részvétele, felkérésük körülményeinek ismertetése, szereplésük elvállalásának belső motivációja volt. A két riportalannal nem azért folytatott beszélgetést a műsorvezető, hogy a koncertről szolgáltatassanak információkat, hanem a szavazás alapján kiválasztott hölgyek szemszögéből (szubjektíven) mutassa be a készülődést, a különleges szerepvállalást. A beszélgetés teljes befogadásához nem volt szükség azon további információ megszerzésére, hogy hol és mikor kerül sor a koncertre, mivel nem ez volt a fő mondanivaló.

A másodfokú bíróság megállapítása szerint a kifogás tárgyává tett mondat képi megjelenítése (videoklipp és szöveg együttes közreadása) is azt támasztja alá, hogy a felperes semleges információ látszatát keltve kívánta felhívni a nézők figyelmét a koncertre, ösztönözve őket arra, hogy adott napon, adott időben a megjelölt helyszínen nézzék meg a fellépést. Mivel a felperes egy beszélgetésfolyamba rejtve tette közzé az adott ösztönző információt, megsértette a Rttv. 10.§-ának (5) bekezdésében foglalt tilalmat, amely okból elmarasztalása jogszerű volt.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a burkolt reklámozás tekintetében a semleges információ az, amelyet a néző egy adott műsorszám megtekintése közben úgy fogad be, hogy annak jogi minőségével nincs tisztában, azonban az (a közlés) képes a reklám hatásainak kiváltására (igénybevételre ösztönöz, cselekvésre indít, figyelmet felkelt). A színésznőkkel folytatott személyes indíttatású beszélgetés közben a koncert időpontjára és helyére vonatkozó tájékoztatás a műsor témájához szorosan nem kapcsolódó olyan többletinformáció volt, amely semleges információ látszatát keltve került közlésre, és a nézőket egy adott helyen, egy adott időpontban bemutatásra kerülő eseményen való részvételre buzdította („szuperkoncert”).

A felperes fellebbezésében a kötbér tekintetében fellebbezési kérelmet nem terjesztett elő, ezért e körben a másodfokú bíróság a vizsgáldást mellőzte.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperest a másodfokú bíróság a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, míg a fellebbezési illeték viselésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2007. évi november hónap 15. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet s.k. a tanács elnöke, **dr. Fehérné dr. Tóth Kincső s.k.** előadó bíró, **dr. Matheidesz Ilona s.k.** bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági írnok